

kunde synes at tilfuge; man har derfor ogsaa troet at burde fastholde dette, da det vilde blive altfor byrdefuldt for Statskassen, om man skulde gaae ud fra det Princip, at enhver Embedsmand, der bliver fri for en Deel af eller sit fulde Embede, derefter skulde have den fulde Indtægt, som det havde givet ham. Det er vel Noget, som tidligere oftere har været Praxis, men som man, især efterat Pensjonsloven er udkommen, ikke mere kunde antage for at været rigtig og stemmende med de Grundsætninger, som ere fulgte efter Grundlovens Udgivelse. I Pensjonsloven er der en Bestemmelse, som siger, at, naar et Embede inddrages, tilkommer der Embedsmanden Bortpænge, som skulle være $\frac{2}{3}$ af Embedets Indtægt; denne Bestemmelse synes at have overmaade stor Analogie med de her stedfindende Forhold, forsaavidt disse Embedsmænds Embeder vel ikke ere inddragne, men deres Forretninger dog for en Deel gaaede over til andre Embedsmænd; det synes altsaa, at den Regel, som er givet i Pensjonsloven, her passende kunde finde Anvendelse, nemlig at man giver $\frac{2}{3}$ af den Indtægt, som de efter et Gjennemsnit af visse Aar have nydt. Det er det, Udvalget har udtalt og indstillet med Hensyn til Forvalterne paa Universitetets og Communitetets Gods og ved Sorø Akademi, og man har tillige meent, at det kunde betragtes som et personligt Tillæg, idet man ikke har fundet det tilstrækkeligt oplyst, at disse Embeder permanent trængle til en saadan Forhøielse. Navnlig maa jeg med Hensyn til Universitetsforvalterne fremhæve, at man snarere kunde vente en Reduction i disse Embeder, og med Hensyn til Forvalterembedet paa Sorø Akademis Gods maa jeg bemærke, at dette Embede endnu synes at være saa stort, at der ikke ved Vacance vil behøves et saadant Tillæg, som her er foreslaaet.

Cultusministeren: Jeg skal ikke erklære mig imod den Grundsætning i Almindelighed, som af det ærede Udvalg er udtalt; thi man kan ikke nægte, at der er en bestemt Analogie herfor i Pensjonslovens Bestemmelser, og at Forholdet maatte ordnes ved en bestemt Regel ogsaa i Tilfælde, hvor det nu Indtraadte ved Bestikkelsen slet ikke er forudsat, nemlig at en Deel af de Embedsmanden overdragne Forretninger er bortfalden. Jeg skal navnlig ikke erklære mig imod denne Afgjørelse for de paa Kirke- og Underviisningsministeriets Budget her omhandlede Poster; men jeg skal dog med Hensyn til, at samme Spørgsmaal opstaar ved Domainebudgettet, tillade mig at bemærke, at der kunde være Grund til en Modification der, hvor to Omstændigheder træffe sammen, nemlig paa den ene Side den, at ingen Besparelse opstaar for Forvalteren ved Forretningernes Inddragelse, idet hans Contoirhold bliver det samme, og paa den anden Side den, at Embedet er saa ringe aflagt, at det ikke kan taale nogen Afgang i Indtægt, hvilket jeg har meent at burde gjøre gjældende som Domainedirecteur, med Hensyn til en af Forvalterne under Domainebestyrelsen; — altsaa for at jeg ikke, naar Spørgsmaalet i sin Tid atter vil forekomme ved Behandlingen af Domainebudgettet, skal siges ubetinget at have indrømmet den opstillende Grundsætning uden Undtagelse, troer jeg her at burde bemærke, at, saavidt jeg skjønner, er der under den nævnte Forudsætning Anledning for Thinget til at gjøre Undtagelser, hvor Embederne ere meget ringe; Tilstaaelsen af fuldt Bederlag bliver da en særegen Bevilling for det enkelte Embede, og er ikke en Dpgivelse af den almindelige Regel.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Foreslaet	Bevilget
Sum.	Sum.
Rdd.	St.
Rdd.	St.

1) Udvalgets Forslag: (Universitetet Ind. 1. Vet. Nr. 11.)

Indtægter af Jordegods og Tiender, efter Fradrag af Jordebogs- og Kirkeudgifter, derunder dog ikke indbefattet de egentlige Bygningsudgifter ved Kirkerne, forhøjes med 148 Rdd. 85 Sk.

vedtoges eenstemmigt med 77 Stemmer.

64,366 94 64,515 83